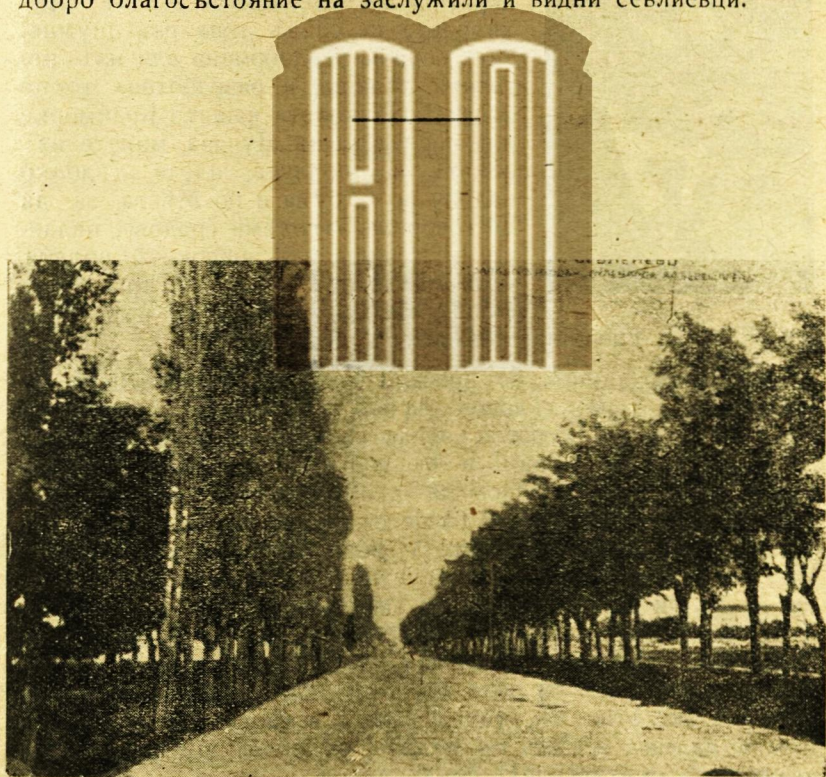


нѣкакъ предъ други-тѣ, тѣ сж сички-тѣ равни, което ми ся видѣ много добро нѣщо“.

Въ епохата на възраждането нашитѣ дѣди се отличавали съ своята почтеностъ, съ своето трудолюбие и щедростъ. Личното достойнство и фамилната гордостъ си оставатъ на видно мѣсто. Много хора сж искали да иматъ едно по-модерно фамилно име, или да бжде съ руски характеръ, или да изразява по-първо гражданство. Така напр. следъ като се даде първата гражданска титла „Любородний“ на Хаджи Стояна, а втората на чорбаджи Миня — „Почтенородний“, казваха се нѣкои така: учителъ Николай Иовановичъ, благоговейнейший свещ. попъ Петъръ Цанковичъ, Стефанъ Христовъ Ломлуоглу, Христо Х. Пенковъ Даноолу, Братя Иванчо и Петъръ Илиогларъ, Хаджи Иванъ Тодоровъ Коджабашъ, Минчо Бояджи и пр. Писмено винаги обръщението е било или „Почтеный, или П. Г., или Господинъ“. Искането и поставянето на такива имена говори само за културно повдигане, за лична гордвсть, на гражданското зачитане и за добро благосъстояние на заслужили и видни севлиевци.



Шосето Севлиево—Ловечъ при казармитъ
(Кормянский пѣть).